ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΠΗΛΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΓΓΛΙΑ

NEWS-LETTER ,1952 τ. 39

R.E.DAVIS. Ὁριζόντιοι γεωστῆλαι. σελ. 5

Εἰς τό σπήλαιον ΟΧLΟΥ τῆς κομητείας Ντέομπυ ὁ συγγραφεύς παρετήρησεν ἐπί τῆς λεπτῆς ἄμμου δαπέδου τῆς δυτικῆς αἰθούσης πλησίον ἐπιφανείας λίθου τινός κειμένου ἐφ'οὗ προσπίπτουν (ἐκ τῆς δροῆς)σταγόνες ὕδατος ἀνατινασσόμεναι πρός τήν ἄμμον ὁριζοντίους στήλας μήκους 1/2- 1 δακτ.ἑκάστη τῶν ὁποίων ἔχει ἓν λεπτόν τεμάχιον ἀσβεστίτου εἰς τό ἄκρον. Ὁ σχηματισμός των ὀφείλεται εἰς τήν ὁριζόντιον ἐπίναξιν τοῦ ὕδατος.

Εἰς τό αὐτό σπήλαιον ἀνευρέθησαν καί πολυάριθμοι ἀσβεστιτικοί βολβοί μᾶλλον εὐθραυστοι.Τόν σχηματισμόν αὐτῶν ἀποδίδει εἰς τήν ἐπικάλυψιν φυσσαλίδων ἀσετυλίνης ἥτις παρήχθη ἐξ ἀνθρακασβεστίου ριφθέντος ἐκεῖ,ὑπό ὑδροξειδίου ἀσβεστίου ὅπερ μετετράπη εἰς ἀνθρακικόν ἀσβέστιον.

T.R.SHAW. Σημειώσεις ἐπί τῶν ἐλλειπτικῶν σταλακτιτῶν.

Ὁ συγγραφεύς ἀνεῦρε τοιούτους καί εἰς τό σπήλαιον Ἁγίου Μιχαήλ τοῦ Γιβραλτάρ ὧν τινες εἶναι τεθραυσμένοι παρουσιάζοντες ρομήν μᾶλλον ὠοειδῆ.Τόν σχηματισμόν των ἀποδίδει μᾶλλον εἰς ρεῦμα ἀέρος.

G.T.WARWICK. Σπήλαια κάι παγετά ἐποχή.

Εἰς τά σπήλαια τῶν περιπαγετωδῶν περιοχῶν τῆς Ἀγγλίας ὁ συγγραφεύς διαπιστώνει ὅτι ἡ ἐπίδρασις τοῦ ψύχους μέχρι μικροῦ μόνον βάθους ἐχώρησε τουλάχιστον κατά τήν τελευταῖαν παγετῶν ἐποχήν.Εἰς τήν ἐπίδρασιν τοῦ ὡς ἐκ τοῦ ψύχους πηγνυομένου ὕδατος ἀποδίδει ἐπίσης τήν παρουσίαν ἐνσφηνομένων λίθων κατά τά ἐπίπεδα στρώσεων τῶν πετρωμάτων ὡς κάι τινων ἡλαπαγῶν.

ΓΛΕΠ.ΜΙΣΤΑΡΔΗΣ

Α Υ Σ Τ Ρ Ι Α

DIE HOEHLE. Τομός I.1950 τ. 3.

E.ANTERMAYER. WALTER VON CZOERNIG-CZERNHAUSEN.(1883-1945)
Ἐκτίθενται ἐν συντόμῳ τά τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου αὐστριακοῦ σπηλαιολόγου ἀπό τοῦ 1920-1945. ἐν σελίδι 33-44.

H.TRIMMEL.Τό ζήτημα τῆς ἡλικίας τῶν ἀλπικῶν σπηλαίων.σ.45
Ὁ συγγραφεύς φρονεῖ ὅτι ἐπειδή ἐλλείπουν ἐκ τῶν ἀλπικῶν σπηλαίων ἀποθέσεις παλαιότεραι τῆς Ρισσίου-Βουρμίου περιόδου καί παλαιολιθικαί εἰκονογραφίαι,ταῦτα δέν εἶναι παλαιότερα τῆς Πλειστοκαίνου.

M.MOTTL.Κυνηγετικοί σταθμοί κατά τήν παγεράν περίοδον εἰς Στυρίαν. σελ. 47-49.
Παρατίθενται σχετικά μέ τάς ἐν τῷ σπηλαίῳ LIEGLICH ἀνασκαφάς, ἐξ'ὧν διαπιστοῦται ὅτι κατά τήν τελευταίαν ἐνδιαμεσοπαγετώδη περίοδον ὡς καί κατά τήν περί τά μέσα Βουρμίου ἐπί τό θερμότερον διακύμανσιν,τό σπήλαιον τοῦτο ἀπετέλει ἀξιόλογον σταθμόν κυνηγίου.

ΓΑΣΠ.ΜΙΣΤΑΡΛΗΣ

DIE HOEHLE Τομ. I .1950 τεῦχ. 4

R.SAIR. Τό σπήλαιον LACHSTEIN. σελ. 53-57.
Ἐξετάζονται αἱ δυνατότητες ἀμέσου ἀνακαλύψεως τῆς συνεχείας του ἐξ ἐπιφανειακῶν ἐνδείξεων.

A.KOPPENWALLNER. Τά ἀποτελέσματα νεωτάτων ἐρευνῶν εἰς τό σπήλαιον Ταντάλου. σελ. 57-61
Περιγράφονται αἱ κατά τό 1950 γενόμεναι ἐξερευνήσεις.

K.BOCK. Τό παρά τό MIXNITE τῆς Στυρίας σπήλαιον Δράκοντος. σελ. 61-68.
Ἐκ τῆς μελέτης τῶν τεταρτογενῶν ἀποθέσεων τοῦ σπηλαίου τούτου ὑπελογίσθη ἡ διάρκεια τῆς Τεταρτογενοῦς εἰς 150.000 ἔτη.

ΓΑΣΠ.ΜΙΣΤΑΡΛΗΣ.

DIE HOEHLE 1951.τομ. II.τεῦχ. 1.

VON LUDWIG BERG. Νέαι ἀνασκαφαί εἰς SALZOFENHOEHLE.
Κατ'αὐτάς ἀνευρέθησαν κρανία σπηλαίας ἄρκτου περιφραγμένα μέ λίθους.Πιθανόν τοῦτο νά εἶναι ὑπόλειμα θρησκευτικῆς πρά-

ξεως παλαιολιθικοῦ ἀνθρώπου.

J.GOLDBERGER. Ὑπολείματα παλαιῶν σπηλαίων εἰς HOEHKONING. σελ. 9-II.

Μετρήσεις τῆς θερμοκρασίας εἰς τό σπ.EISENSTEIN. σελ.I3

Ἐντός τοῦ σπηλαίου αὐτοῦ παρετηρήθησαν εἰς ἀπόστασιν Iμ. ἀπό τοῦ ἐδάφους θερμοκρασίαι -I,4°C καί + II°C.Διά τοῦτο συμπεραίνεται ὅτι ἡ μέτρησις τῆς θερμοκρασίας ἐντός τῶν σπηλαίων δέον νά συνοδεύηται καί ἀπό τόν ἀκριβῆ προσδιορισμόν τῆς θέσεως εἰς ἣν ἔχει γίνει.

DIE HOEHLE 1951 τομ. II τεῦχ. 2

O.SCHAUBERGER. Μέτρησις τοῦ βάθους τῶν βαράθρων σελ. I7-I8
Δημοσιεύεται ἐμπειρικός πίναξ εὑρέσεως τοῦ βάθους βαράθρου ἐκ τοῦ ἤχου λίθου πού πίπτομεν εἰς αὐτό. Ὁ πίναξ οὗτος δίδει εἰς I'' βάθος 5 μ, διά 2'' βάθος 20 μ. διά 3''βάθος 40 μ. διά 4''βάθος 65 μ καί διά 5''βάθος 93 μέτρων.

R.HOCK. Ἄρρος ἐκ τοῦ σπηλαίου SEE . σελ. I9-2I.
Ἐπί τῆς ἐπιφανείας λίμνης ἐντός τοῦ σπηλαίου παρετηρήθη μετά βροχήν σκληρός ἄρρος. Οὗτος περιεῖχε κρυστάλλους $CaCO_3$,$CaSO_4$,ἴχνη SiO_2 ,σιδήρου, ἀλουμινίου καί μαγνησίου. Προήρχετο ἐξ ἐκπλύσεων πετρωμάτων μετά τοιούτων τσιμέντου. Ἐπί τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων ὁ ἄρρος οὗτος δεχόμενος ἀπόθεσιν $CaCO_3$ γίνεται σκληρός.

Ι.ΛΑΒΡΑΝΟΣ

DIE HOEHLE.1951.τομ. II τεῦχ. 3

FR.ETTMAYER. Ὁ ἐναέριος σιδηρόδρομος τοῦ Ντραχστάϊν σ.36
Τό πρῶτον μέρος τούτου φθάνει εἰς ὕψος I330 μ. καί καθιστᾶ εὔκολον τήν ἐπίσκεψιν τῶν σπηλαίων τοῦ Ντραχστάϊν.Τό δεύτερον μέρος θά καταλήγει εἰς ὕψος 2I00 μ.

R.PILZ. Ἐπί νέων ἀτραπῶν διά μέσου τοῦ RIESENEISHOHLE, τοῦ Ντραχστάϊν σελ. 4I-43.
Ἐξετάζονται σχετικά μέ τήν χρησιμοποίησιν περισσοτέρων εἰσόδων πρός διευκόλυνσιν τῶν πολυαρίθμων ἐπισκεπτῶν τοῦ γιγαντιαίου τούτου παγοσπηλαίου.

E.ARNBERGER.Νέαι ἐξερευνήσεις εἰς τό σπ. Παμμούθ τοῦ Νταχστάϊν. σελ. 43-48.

Παρετηρήθησαν δύο κυρίως τύποι αἰθουσῶν α)μέ στρογγύλην ἤ καί μέ αἰχμήν (κόχην) κατακόρυφον τομήν τῆς ὀροφῆς των καί β)μέ ὀρθογώνιον ἤ τραπεζοειδῆ τοιαύτην. Ὁ συγγραφεύς βασιζόμενος εἰς παρατηρήσεις αἰθουσῶν μέ ὀροφήν τραπεζοειδοῦς τομῆς (κατοπτρικῶν ἐπιφανειῶν,τεκτονικῶν λατυποπαγῶν)θεωρεῖ ταύτας ὡς τεκτονικῆς προελεύσεως σχηματισθείσας διά διολισθήσεως τμημάτων στρωμάτων τινῶν μεταξύ ἄλλων διαφόρου ὑφῆς ἀσβεστολιθικῶν στρωμάτων.

DIE HOHLE ,τομ. II, 1951 τεύχ. 4

FR.OEDL. Ἡ οἰκονομική ἀνάπτυξις τῆς ἐπιχειρήσεως τῶν σπηλαίων EISRIESENWELT. σελ. 48-54.

Οἱ ἐπισκέπται τῶν ἀνωτέρω σπηλαίων κατά τό 1939 ἦσαν 14.000. Κατά τό 1951 ἔφθασαν τάς 9.000.

M.HELL. Προϊστορικαί σπηλαιοκατοικίαι ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Σαλτσβούργου. σελ. 54-62.

Τά εἰς τήν ἐπαρχίαν ταύτην γνωστά σπήλαια ἀνήρχοντο κατά τό 1951 εἰς 560. Ἐξ αὐτῶν 8 εἶχον λείψανα προϊστορικά ἀναγλυμένα ἀπό τῆς νεολιθικῆς ἐποχῆς καί ἐντεῦθεν.

H.W.FRANKE. Προσδιορισμός τῶν SINTER μέ ραδιενέργειαν τοῦ ἄνθρακος. σελ. 62-64.

Ὁ προσδιορισμός τῆς ἡλικίας τῶν σπηλαίων μέχρι σήμερον ἦτο δυνατός ἐκ τῆς παρατηρήσεως τῶν εἰδῶν τῶν ἐν αὐτοῖς(ἐάν ὑπῆρχον) ἀπολιθωμάτων ὀστῶν ζώων.Σήμερον εἶναι δυνατόν νά γίνῃ οὗτος ἐκ τοῦ βαθμοῦ ραδιενεργείας τοῦ περιεχομένου εἰς αὐτά ἄνθρακος.

Τοιαῦται μετρήσεις ραδιενεργείας ὅμως θά ἦσαν λίαν ἐνδιαφέρουσαι καί ἐπί τῶν δακτυλίων τῶν σταλαγτιτῶν· ὡς δυνάμεναι νά συμβάλωσιν εἰς τήν μελέτην τοῦ κλίματος ἐν τῷ παρελθόντι δεδομένου ὅτι εἰς περιόδους ξηροῦ κλίματος δέν σχηματίζονται τοιοῦτοι δακτύλιοι.

ΓΑΣΠ.ΖΙΣΤΑΡΔΗΣ

Ε Λ Β Ε Τ Ι Α

STALACTITE , Αὔγ. 1952, ἀριθ. 7

MAURICE LUGEON .Τρόποι χρησιμοποιήσεως τῶν φλυοροσεΐνης εἰς τάς ὑδρο-σπηλαιολογικάς ἐρεύνας. σελ. 8-11.

Ὁ συγγραφεύς ἀναλύει κατ' ἀρχήν τόν τρόπον χρησιμοποιήσεως τῆς χρωστικῆς ταύτης ὕλης κατά τάς ὑδροσπηλαιολογικάς ἐρεύνας.

Οἱ συνήθεις τύποι οἱ φερόμενοι εἰς τό ἐμπόριον, προϊόντα τοῦ ἑλβετικοῦ ἐργοστασίου DURAND & HUGUENIN S.A. εἶναι οἱ ἀκόλουθοι.

FLUORESCEINE	SGT	πρός 24,70 φρ. ἑλβ. τό κιλόν
" "	SG	πρός 27,85 φρ. ἑλβ. " "
" "	S	πρός 30,35 φρ. ἑλβ. " "

Αἱ δύο πρῶται εἶναι ἴσης ἀποδόσεως καί διαφέρουν ἐλαφρῶς κατά τήν διάυγειαν τοῦ φθορισμοῦ, ἐνῷ ἡ τελευταία εἶναι συμπεπυκνωμένη καί ἀνωτέρου φθορισμοῦ. Ἡ εἰς τό ἐμπόριον κυκλοφορουσα " URANINE" εἶναι ἐπίσης σοδικόν ἅλας φλυορεσεΐνης δεδομένου ὅτι ἡ καθαρά FLUORESCEINE εἶναι ἀδιάλυτος εἰς τό ὕδωρ.

ΝΙΔΑΣ

Η Ν Ω Μ Ε Ν Α Ι Π Ο Λ Ι Τ Ε Ι Α Ι
Α Μ Ε Ρ Ι Κ Η Σ

THE NEWS. No 7 Ἰούλιος 1952

I.PARKER. Ἐξερεύνησις τοῦ δευτέρου εἰς βάθος σπηλαίου τῆς Πενσυλβανίας.

THE NEWS No 8 Αὔγουστος 1952.

BROTHER G.NICOLAS. Ἐξερευνήσεις σπηλαίων ἐν Δυτικῇ Μαρυλάνδῃ.

EARL THIERRY. Συμπληρωματική ἐξερεύνησις τοῦ σπηλαίου MILLER. Τοῦτο κεῖται ἐν τῇ περιοχῇ GILES τῆς Πολιτείας Βιργινίας.

BUNDLORE. Τό σπήλαιον CUB-RAN.
Τοῦτο κεῖται οὐχί μακράν τοῦ σπηλαίου Μαμμούθ τῆς Πολιτείας Κέντουκι, τοῦ μεγαλυτέρου γνωστοῦ ἐν τῷ κόσμῳ.

THE NEWS No 9 Σεπτ. 1952.

HUSSEY-DEVITT. Ἐξερευνήσεις τῶν σπηλαίων COON καί Cov. Τοῦτα κεῖνται κατά τό Β.Δ. τῶν Ἀλλεγανίων ὀρέων.

ΓΑΣΠ. ΜΙΣΤΑΡΔΗΣ

Ι Σ Π Α Ν Ι Α

SPELEON τομ III 1952. No 3

PAIRO-VIL COMELLA. Σημειώσεις ἐπί τινων παλαιοθηλαστικῶν πλειστοκαίνων. σελ. 93-107

TH. CASAJUANA-J. MONTORIOL POUS. Τό βαραθρῶδες σπήλαιον SOH POU τῆς Ἁγιόρκας. σελ. 105-129.
Οἱ συγγραφεῖς ἀναφέρουν κυρίως παρατηρήσεις ἐπί τῆς μορφολογίας, μετεωρολογίας καί ἐξελίξεως τοῦ ἀνωτερω σπηλαίου. Τό ὁλικόν του μῆκος εἶναι 206 μ. καί τό βάθος 70.

E. BALCELLS. Τά χειρόπτερα τοῦ σπηλαίου BAL-MAJOR. σ. 147
Περιγράφεται τό Μινιόπτερον SCHREIBERSII καί ὁ Ρινόλοφος EURYALE ἐπί τοῦ ὁποίου εὑρέθησαν καί διάφορα παράσιτα.

ΓΑΣΠ. ΜΙΣΤΑΡΔΗΣ.

Ι Τ Α Λ Ι Α

RASSEGNA SPELEOLOGICA ITALIANA. τομ. IV 1952. No 2.

CL. SOMMARUGA. Πρόδρομοι ἔρευναι καρστικῶν κρυπτοκοιλοτήτων. εἰς Γκαΐόλαν (Βορ. Ἰταλία) σελ. 45-48.
Εἰς τήν ἀνωτέρω περιοχήν διεπιστώθη ὅτι εἰς πολλάς σχισμάς παρατηρεῖται ἰσχυρά ἀπορρόφησις ὕδατος. Κατόπιν ἀυτοῦ συμπεραίνεται ὅτι πρέπει νά ὑπάρχουν εἰς τό ὑπέδαφος ἀξιόλογον δίκτυον κοιλωμάτων ἐν μέρει ἴσως ὑδρολογικῶς ἐνεργόν.

M.LAURES. Τό θαυμάσιον σπήλαιον CLAMOUSE ἐν Νοτίῳ Γαλλίᾳ. σελ. 49-56.

35 χιλιόμετρα δυτικῶς τοῦ Μονπελλιέ εὑρίσκεται ἡ μεγάλη διαλείπουσα πηγή CLAMOUSE ἥτις εἶναι ἐκβολή ὑπογείου ποταμοῦ τοῦ ὁποίου ἡ παρουσία διεπιστώθη 3 χλμ. δυτικώτερον τοῦ TROU DU DRAC. Ὑψηλότερον τοῦ ἀνωτέρω ποταμοῦ ὑπάρχει παλαιότερος ὁρίζων εὐρειῶν στοῶν, περιοδικῶς ἐνεργός, καί ἀκόμη ὑψηλότερον τρίτος ὁρίζων ξηρῶν κοιλωμάτων λίαν διακεκοσμημένων δι' ἀπεκκρηματικῶν σχηματισμῶν.

M.FRANCISCOLO. Περί τινων σπηλαίων νέων ἤ ὀλίγον γνωστῶν τῆς ἐπαρχίας Σαβόνας τῆς β. Ἰταλίας. σελ. 57.

ΓΑΣΠ.ΜΙΣΤΑΡΔΗΣ.